Відправа „Новинам".

Відомо Шан. Читачам, що во время оно виходила в Едмонтоні на українській мові поступово-незалежна часопись „Новини", які звітали в лиця землі всі і вся, хто лише сказав їм правду в очи. Коли в весною вся природа будить ся до нового, красшого життя, „Новини" противно, укладали ся до вічного сну, щоби ніколи більше не встати. Та дівол не спить, він взнав що на 21 липня скінчить ся його панованє, та щоби ратувати свою ситуацію, дав спору дозу стрихнїни „Новинам," які малйо него почаствували тих, котрі вирішли ся гідности людської. „Новини" пробудились з літаргу але не на довго, як сами кажуть, у них лише отруї на одни мі сяць, зп. „Новини" будуть жити лише до 21 липня а потім знова лягнуть в могилу, яку сами собі виповнять, щоб більше ніколи соняшного сьвітла не побачили: они знають що школа заначищувати воздух. Тому хай кождий старає ся по 21 липня не перебивати більше вічного сну „Новинам".

Та цікаво знати о що розходить ся „Новинам". Їм розходить ся лише о одно, а именно, що новий закон є злий тому, що барн є добрі, хотя зараз же на вступі зазначують, що треба ся є навіть дуже добрим дїлом. Колик пияньство є найбільшим злом, то чомуж не знищити нори пияниць бари? Якжеж можна хвалити щось і в тій самій хвили плювати на те саме. Сего мабуть ніхто не потрафить лише „Новини", які тому лише жили колись, а тепер пробудились.

Соломякі Соломони від „Новин" ніяк не годні розуміти, як то може бути чоловіком добре коли він не пяний. Одно речене противорічить другому і не дивo, бо они не знають що на сьвіті дїлось як „Новини" були в літаргу. Панове, треба бути дуже а дуже подлим щоби пускати ся на такі аргументи як в „Новинах".

З нового закона ясно кождому, що алькоголь не нищить ся а лише приборкуєсь тих людий, котрі уживають його понад міру. Котрі уживали алькоголю для конечности і дальше можуть його в такій же мірі уживати. Що може бути лучшим? Если новий закон позволяє мати кождому одну кварту спіритусу і два галюни пива і уживати сего о стільки о скілько потреба його, чи родини вимагав. Новий закон позваляє уживати алькоголь в медицині, отже не лише натирати ся як се „Новини" думають але й пюхати, коли се поможе кому, тай пити если сего вимагає потреба. Панове від „Новин" най зрозуміють, що уживати алькоголь в наукових цїлях, се не намашувати алькоголем биків від „Новин", але уживати так, як се приказують люди, люди учені, які знають що є алькоголь, кілько його треба людині і як його уживати.

Зрозумійте, панове від „Новин", що люди науки се не калі форийські комунїсти, які свого часу не знали що то XX століте, та бавились в Адама та Еву.

Підість „Новин" показує се тоже в тім, що будьто, як кажуть „Новини", петицію на введене „Лікер Акту" підписали лише самі баби та методисні прічери. Хибаж менажерия від „Новин" без памяти? Так, они забули а радше не хотять від себе дати знати загалови, що згадану петицію підписували люди рїжного стану, а не лише баби та прічери. Підписів было 24 тисячі, пере важно фармерів, які належуть тоже до фармерской орґанізації „Грейн Ґроверс Ассосієйшин". Згадану петицию підписало досить споре число сьвідомих робітників, які бажають добра своїм меншим братам, щоб заставити їх думати над кращою долею. Томуж ті люди, знаючи скільки лиха приносить бара, за нїщо в сьвіті не дадуть свої голосу за барою, як сего бажають „Новини", у яких ні встиду, ні чести і леда який вітер подує, хитають ся то в один то в другий бік, кажучи, що тверезість є дуже добрим дїлом а коли бар ники дали „Новинам" цебер помиїв, „Новини" в пянім стані розпинають ся за пиятикою, яка нїбито має підвести український нарід. Петицию підписували не лише методисні прічери, але протестанти рїжних церков, як тоже і брати католики, які розуміють, що тверезість принесе їм і власне їхній єпископ велить робити се дїло, просячи Бога о поміч та благословенство в начатім дїлї. Чому шайка культуртрегерів від „Новин" не подають хто взяв ся за голову над згаданим актом, та не подають імена всіх тих, котрі первше підписували петицию а тепер протилять ся їй? Сеж буває між ний аргумент, що ініціятори згаданого акту сами не годять ся з ним.

Хай пани від „Новин" зрозуміють, що новий закон не накладає жадного ярма на сьвідомих горожан, а лише на тих, що в барі гинли. Горожани Альберти болїють над людьми, які самі собі криваду роблять і не хочуть бачити зла. Тому власне хотять дати для них нове право, яке „Новини" називають ярмом. Не чи се ярмо, коли пияк не буде мати загоди промарнувати свій тижко заробляваний гріш при барі а зложить його про лиху годину? Колиб сей закон був тому два роки, то певно „Новини булиб дали жили а так мусять іти скоро в могилу, бо пропили свою долю.

„Новини" пишуть, що бїди хотять нового закона. Хибаж насе лене Альберти не знає, що женщини не мають права голосования? Женщини на 21 липня голосувати не будуть, як се думають пані „Новин", які по пяному пишуть і не годні укити нїяких кращого слова вмісто „баби".

Щож може говорити панок від „Новин" про закон, коли він закону не розуміє, хотяйби лише сопружого, а хто не годен дати собі ради в домашнім житю, себе не має нацїональної рациї пхати носа до законів провінціальних, хотяйби навіть Альберти, бо вся ні закони не укладають пані при барі, як се думають „Новини", але люди чесні, тверезі, які розуміють і певні себе, що роблять.

Прічери не хотять вважати на панів від „Новин" тому, що на них впливала школа через двайцять літ і се нїчого не помогло для таких і новий закон дає еще забогато свободи, але коли покажесь потреба то й се наступить. Свободолюбиві та чесні горожани Альберти не хотять у себе бачити моральних калїк, як пани від „Новин" і щоб були лихим приміром молодого покоління і певно найдуть добру медицину для них.

„Новини" лиш один, яко незалежний поступова часопись боронять пияньство тим, що коли бари зємкнуть ся, люди будуть більше пити. „Новини" попереднo сказали, що пиятику не повинні нищи ти отже пошо рипати ся „Новинам", коли по введенiю нового закона люди будуть більше пити, а о се власне найбільше ходить „Новинам". Се як раз на руку „Новинам". Отже менеджери від „Новин" голосуйте против бар а більше випете. Як будете еще мати за що. Тоді зможете дальше продовжати свійпиацький гимн: Та як сядем хрунї коло чарки і т. д.

Та сі виняткн суспільности, виросли з „Новин", певно-б точили дальше народне тїло коликбы лише був жолоб повний для них.

Та свідомий загал український пізнав ся на сих рабівниках народної чести і навіть словом не згадав коли „Новин,, не стало між живими, а нині й уваги не звертає, що „Новини" устеля з літаргу, звичайно кетюй по заслузі.

І коли „Новини" лягнуть опять в могилу їх блаженного сну нїхто не буде більше перебивати, хиба лише дехто згадає про них як нині згадують про Юду Іскарійотского та других народних зрадників.

Та панки від „Новин" певні своєї юдиної роботи і певно за ним підуть а рецепта для них така: „Юда розкаявшись, пішов і повісив ся," так само певно і „Новини зроблять на 21 липня.

Dr. W.F. MONKMAN
ДЕНТИСТ
Офіс в **Clements Lmtd. Store**
Телеф. 83. VEGREVILLE, Alta.

ЕДГАР Д. КРОМП
АДВОКАТ І ПУБЛИЧНИЙ НОТАР.
Полагодимо скоро всї справи. Позичаємо гроші на фарми. Асекуруємо, купуємо і продаємо фарми.
Канцелярия в **Lamont, Alta.**

ALEXANDER WILSON
Адвокат, прокуратор і пуб. нотар.
Пленіпотент The Merchants Bank of Canada.
P. O. Box 96. Vegreville, Alta.
Число телефону 42

Dr. B.R. MOONEY
Лікар і хірург
Число телефону 74.
Fort Saskatchewan, Alberta.

Читайте „Ранок"

„РАНОК" — часопись народно-релігійна; помішує релігійні студії оперті виключно на свідоцтві св. Евангелія.

„Ранок" будує будовничу демократичної української церкви в Канаді.

„Ранок" не мішаєсь до політики; його політикою є Біблія.

„Ранок" помішує статї своїх дописувателїв оповідання, розвідки і цікаві новинки.

„РАНОК" коштує 1-го доляра на рік.

„Ранок" виходить що середи кождого тижня.

„RANOK"

Адреса: Box 3596. Winnipeg. Man.

„Канадиєць"
Релігійно-моральний
ДВОТИЖДНЕВНИК.
Передплата на рік лише $1.

Канадиєць
THE CANADIAN

„THE CANADIAN"
10336 -- 96 ST.
Edmonton, -- Alberta.

Advertising rates furnished on application.
All kinds of job printing done.

РІК IV. Ч. 16. EDMONTON, 14. OF AUGUST 1915. Entered as Second-Class Matter at the Postoffice at Edmonton, Alta. VOL. IV. No. 16.

Константинополь загрожений.

ІТАЛІЯ ПОСТУПАЄ ДУЖЕ ПОВОЛИ

Варшава, Івангород, Люблин і Холм в австро-німецких руках.

В Манітобі вибрано 39 лібералів, 5 консерватів і 1 социяліста.

Французи взяли 836 бранців.

Париж, 8 серпня. Французьке міністерство війни видало слідуючий комунікат:— „Наші війска заняли передвічера село Лавнойс. Німці виконали контратак який однак відбито. В наслідок сеї акції ми взяли в полон 11 офіцирів і 825 жовнїрів і здобули 8 машинових карабінів.

В Артоіс, недалеко Совчес, в ночи прийшло до рукопашної борби, пічає якої уживано ручних гранатів і бомб.

В долині Айсни прийшло до завзятої артилерийної борби. В Аргонах цїлу ніч противники кидали на себе гранати і бомби.

На горбках Майзи Німці виконали атак, який відбито.

В Вогезах Німці дуже завзято бомбардували наші становища коло Ліпґенкоф. В ночи на 4 серпня Німці виконали дуже сильний атак, однак мимо сего ми вдержали наші становища, а вимок одної части пасоло шанця коло верха Ліпґе".

ВІДЕНЬ, 9. серпня. Міністерство війни про операції на полуд ни звіщає так:

„День за днем повторюють ся атаки Італійців кінчать ся цїлкови тою ворожою невдачою. Де лише італійська піхота зачне йти до штурму, то її нищить або наша артилерія, або відбиває з великим стратами піхота. Навіть пяль ні артилерійні приготовання нїчо ворогам не помагають.

В ночи з 5-го на 6-го с. м. від бились воружі атаки коло Саґрадо, коло Подгори і Плави. Бовище встелило ся густо італійськими трупами.

Коло Монфальконе зістріляно один італійський бальон.

В Карнїйских Альпах наші війска здобули в окольиці Паралі кілька гірських становищ, по італійськім боці."

Німецкий напад на Ригу.

Лондон, 10 серпня, 21 военних німецких кораблїв старались бом бардувати місто Ригу, однак російскі кораблї і ероплани прогнали ворогів. При сім ушкоджено 3 німецких военних кораблїв.

Париж, 11 серпня. Від початку війни до 30 липня французькі війска знищили 85 німецких ероплянів.

На яких основах Німеччина могла заключити мир.

Берно, 14 серпня. Німецкі професори з університетів вїдготовали маніфесто, де подали точки, на яких Німеччина може заключити мир. Точки суть:

1 Німеччина має мати вільну руку в розширюванню своєї культури, промислу і торговлі.

2 Бельґія задля свого стратегічного положення мавсь лишити в німецких руках.

3 Франция має відступити пас землі на північ від Белфорт аж до ріки Сом і має заплатити грубе военне відшкодованє.

4 Росія має відступити Польщу, надбалтийскі провінції і инші землі, які зажадає Німеччина тому, що Росія не годна платити відшкодованнь.

(Продовжене на 5-тій сторонї.)

СЬВІТ.

Турін, Італія, 10 серпня. Доносять, що Австрія арештувала 128 послів, яких підозрівала о зраду державы. З того числа є 28 Чехів, 16 Хорватів, 20 Італійців, 30 Румунів, 8 Дальматийців, 22 Сербів і 4 Жидів.

Рим, 12 серпня. Папа видав вже був оден заказ до воюючих держав, щоб перестали битись, але нїхто на сей заказ не звертав уваги. Тепер каже папа, що видасть другий, „моцнїйший". Цїкаво чи і тепер послухає хто „заступника на земли" як і перше.

Заплата.

Богато москофілїв, які покинули Галичину перед наступаючими німецко-австрийскими військами, вдають ся тепер на Сибір, де російске правительство розділе їм свої землі на поселене.

Сніг в серпню.

Як доносять вісти, то передвчера в стейтах Монтана, Дакота та над Великими озерами сппав сніг, неначе в марти, а не в серпню. Найстарші люди не памятають, щоби в тім часї коли падав сніг. З прочих місцевостий і стейтів приходять вісти, про перервання хмар, які наробили великенських шкід. І так в місцевости Пеорія, Ілл. перерване хмари наробило шкоди поверх 100.000 дол. Так само в околиці Пуиксутавней, Па. бурї і зливи наробили дуже богато шкоди. Найбільше потерпіли лінії телеґрафічні і телефонічні.

Замуровані дівчата в Тарнові.

З Будапешту доносять се оповідаючи не рабіна міста Тарнова. — Коли Москалї мали увійти до Тарнова, замуровано 118 гарних і молодих жидівських дівчат в великій сали. Що два тижні давали їм сьвіжої страви. Дівчата були замуровані через 6 місяців і Москалї, хоч як се був довгий час, про се не дізнали ся. Коли Москалї відійшли, дівчат увільнено.

КАНАДА.
Едмонтон.

Дня 8 серпня привезено до Едмонтону з півночи шкір вартости чверть мілїона доларів.

В місті арештовано одного Німця і двох „Австрияків". Середу і Глаголу, які тїшились упадком Варшави. Всїм трем грозить кілька карічна вязниця.

Минувшої зими записалось було до вечірної школи 1.499 учеників. З того правильно ходило на науку англійскої мови 720. Деякі народности представляли ся так: 171 Німців, 134 Росиян, 120 Українців, 44 Австрійців, 41 Італійців, 36 Хінців, 29 Жидів, 22 Бельгійців, 18 Поляків, 13 Швелів, 12 Норвежців, 12 Греків, 7 Болгарів, 5 Швайцарів, 4 Сербів і инші а 42 не знали якого походжена. Сеї зими вечірної школи здає ся не буде.

Калґари, 2 серпня.

Вестерн Канада Флавр Міле Компанія по будує сего року в Альберті від 50 до 100 нових елевейтрів. Брак елевейтрів відчувалось в Альберті еще вторік, а що сего року урожай задовідаєсь краще як вторік, тому ся компанія будує більше елевейтрів.

Коло Голден вкрало двох людий 60 штук худоби. Одного злодія з 30 штук вдалось коло Вінґ. Другий продав свою половину до „Свіфт Канадіен" назад у Вегревіль на кольо а сам втік.

При провінціональних виборах в Манітобі вибрано послом і одного Українця, п. Т. Д. Ферлея, в окрузї Гімлі. Вп. Ферлей кандидував як незалежний ліберал.

ЯК ОНО ПОМАҐАЄ.

Regina Sask. 10. серпня. Поліция видала свій репорт за тиждень вистав, де сказано, що сего року за тиждень вистав було 80 процент менше арештованих через пиятику як в торік.

Чому?

Бо сего року в цїлім Саскачевані скасовано бари.

Як готельники платять своїм агентам.

Готельники обіцяли своїм агентам перед голосованем побіч великої скількости алькоголю також велику скількість гроший за їх підлу роботу між нашими людьми. Тепер не дають ні одного ні другого, та ще, коли не виносить ся за двері, котрий йому вкажуть, добре вибешталють, а коли і сего за мало, то і добре облатають. Та ке лучилось вже трем агентам зі Сторджен, двом з Вікторії і двом з Вітфорд. Инші ті агенти, які крім понижен, сорому і нечести від людий, мають свої підлі голови підкладати під здорові кулаки готельних господарів.

„КАНАДІЙСЬКОГО РУСИНА" ПРОДУЮТЬ.

Там[illegible] доведено на „Кан[illegible]" остаточно, тому вія і заціло[illegible] операторами бу ли французькі попи і консерватн. „Канад. Русин" написав був де що проти консерватів. Се не подобалось французьким попам і ті прилеглви до редакції „К. Русина" повикидали все вже з рам.

Видно з сего, що „К. Р." не в українських руках а в французьких.

Виходить 1 і 15 кождого місяця.
АДРЕС:

„КАНАДИЄЦЬ.“

THE CANADIAN

10336 -- 96 ST. EDMONTON, ALTA.

Передплата на рік виносить . . . . . $ 1.

Видає Спілка „Канадиєць.“ Число Телеф. 6344.

„Повоєнний“ огляд.

Наші люди не пішли дуже але на 21 липня, хотяй загально сподівано ся лучшого висліду.

Коли в 1913 році збиравано петицію в справі ,,Локал оппшн'', то наші люди дали тоді місцями навіть 95 процент своїх підписів за скасованим бар, в найгірших місцях дали були 75 процент. Отже на 21 липня сподівано ся від наших людий, що найменьше 75 проц. проти бар. А тим часом наші люди на 21 липня дали ледви 55 проц. проти бар.

Чому так мало?

По перше, що наганячі-аґенти від бар страшили меньше сьвідомих наших людий великими податками від фармів по скасованю бар.

Они говорили нашим людям, що всї ті податки, які платять те пер бари, будуть мусїли платити наші люди. Богато далось настрашити сею брехнею.

По друге: Готельні-наганячі страшили наших людий католицького і православного обряду, що бари хотять касувати протестанти. А коли не стане бар, нїхто не буде міг купити вина. А коли не буде вина не буде мож правити Служби Божої.

Богато далось звести сїй підлій брехні і мимо своєї волї голосували за барами.

По трете: Готельні аґенти купували голоси наших людий будьто грішми, будьто алькоголем. І богато наших людий впали жертвою сеї пайки, за долар чи фляшку продали свою честь, своє сумлїне, своє добро і добро своєї родини. Тепер они пізнали свою підлоту і чесному чоловікови не годні в очи подивитись - їх гризе совість, їм щось докучає, їх щось нудить. Они відчувають, що по повнили зло і то не лише проти справедливости, проти чесноти, проти своєї релїгії, але і проти себе, проти своїх дітий і проти країни в якій они мешкають. Бувае се людскою натурою деколи збудити з правої дороги але збудивши раз і пізнавши свое бездорожє кождий християнин, чесний чоловік повинен завернути а неї пїти правою дорогою і старатись, щоб більше не блудити.

Так повинні всї зробити, які бачать свій злий крок, який они зробили. Блеск долара чи бренькіт смяжки не повинен їх більше звести бо повнав долярі і скляжку є щось висшого є спокійна совість і честь. Се найвисшій скарб в кождого чесного чоловіка, який бо іт ся Бога і шанує свого брата.

Зверніть ся зі свого бездорожа а Бог простить і люди не витикнуть.

Голоси в укр. округах.

Мимо всяких страхів, перекупств та блиячень, більшість наших людий таке голосувало проти бари-сего відвічного свого ворога. Хотяй ся більшість не дуже велика, но все ся більшість, охоронила наших людий від погоди, змила сю пляму, яку бари вити снуха на чолї нашого народу в Канаді, що ее люди, які вміють лише пити і битись.

Ми показали се дїлом, що таке поняте про нас було хибне, що більшість між нашими людьми е тверезих і здорово думаючих людий.

Такий доказ дали ми в округах де наші люди становлять від 60 до 90 процент. В округї Вегревія дали наші люди 477 голосів більшости проти бар. В округї Вермілїон 428 гол. проти. За се в двох других укр-округах як в Вітфорд і Вікторія була мала більшість за барами. В Вітфорд було 187 а в Вікторія 183 голосів більшости за барами. Но сю більшість не дали наші люди, а дали Німці та Гефбріди, які е досить чисельні в сих округах.

Веручи разом всї чотири українські округи разом то они дали 535 голосів більшости проти бар.

Поодинокі укр. округи зі своїми пулїнтами представляють ся так.

1.) ВЕҐРЕВІЯ ОКРУГ.

	Проти бар.	За бар.	Відкинено.
Кінґман	46	7	—
Чіпман	51	74	2
Краків	12	20	4
Колмастер	13	25	2
Плейн Лейк	12	59	6
Брукскайд	19	10	—
Коломия	28	2	—
Мондер	81	65	3
Росс Крік	15	27	4
Лоґан	15	25	—
Бевер Лейк	30	12	—
Сант Вегревія	126	68	5
Норд Вегревія	56	26	6
Лавой	45	22	1
Раифурзі	45	22	—
Імперія	17	4	—
Олд Вегревія	21	11	—
Ветджет	15	5	—
Тофілд	171	90	5
Бардо	79	8	1
Рилей	95	37	—
Мартіне	18	14	1
Голден	82	33	2
Мейфлювер	12	12	1
Гілвін	50	12	—
Разом	1164.	687.	43.

Вегревія округ дав 477 голосів більшости проти бар.

2.) ВЕРМІЛЇОН ОКРУГ.

	Проти бар.	За бар.	Відкинено.
Ларсен	13	16	—
Ландонвіле	16	22	1
Пелікан Лейк	24	15	2
Кіллон	9	21	—
Поплер	24	12	—
Вермілїон	74	39	5
Вермілїон	74	19	—
Пілкі	27	24	—
Емерсон	24	9	1
Віллмері	17	6	—
Гетербел	9	10	—
Віндермері	9	7	—
Дейлей	23	12	—
Кунінґгем	10	17	—
Оттава	20	11	—
Цирс	11	31	—
Разуски	5	28	6
Енґл Лейк	18	14	—
Слава	25	12	—
Угирн	24	16	—
Блумінтон	21	10	—
Гамільтон	33	14	—
Манвіле	97	27	3
Грізлі Бир	19	11	—
Скотстон	36	4	1
Алберт	12	9	—
Буфало Кулі	33	6	—
Гейс	45	5	—
Чайлей	18	7	—
Мирнам	34	10	4
Луфівс	19	34	2
Мек-Доналд	16	18	—
Гидук	29	10	—
Денис	16	8	—
Мівбурн	45	5	1
Ашлей	23	5	—
Данеле	8	14	—
Врайт	21	11	1
Вірч Лейк	10	5	—
Ківісфрі	52	32	—
Сенн	20	20	—

(Продовжене на 9-тій стороні)

ЧИТАННЯ НА НЕДІЛЮ.

ПРОЦЕС ІСУСА ХРИСТА.

На сьвіті був і сьвіт Ним постав і сьвіт Його не пізнав. Йоан 1.10.

В 68 р. перед Христом, Помпей, римский конвуль і начальник вийск, завоював Палестину а жидівске королївство, доси самостійне підневолив римській імперії. Жиди, хотя дальше мали своїх королїв однак Римляни затверджували їх, як тоже давали королеви жидівскому одного римского дорадника, який мав більшу власть чим сам король. Жиди довго не могли були привикнути до такого нового ладу, де їх самоуправа була дуже обрубана і тому нераз робили повстане, переважно Галилейці, які римські вийска дуже скоро придушували.

В тім часї висувае ся на верх родина Іродів, а роду Ідумеїв, які не були Жидами. Ірод Антіпатер був дорадником тодішного жидівского короля, Івана Гірканоса, з роду Макавеїв. До сего часу король жидівский був рівночасно і найвисшим священиком-архиереем. Син Ірода Антіпатра, Ірод Великий, за свої заслуги, які зробив Римлянам, (а був се великий махер політичний,) зістав іменований жидівским королем, але не міг бути і архиереем тому, що не був Жидом, архиереем позістав надальше Іван Гірканос, бувший король жидівский. Таким способом власть короля зістала відлучена від власти архиерея.

В 38 р. перед Христом Жиди зробили знова повстане, щоб вирватись з під римского панованя, бо а їх самоуправи вже й следу не було. Однак Ірод Великий здобув приступом Єрусалим, жидівску столицю а королївску родину Макавеїв вигубив без пощади. В тім часї ціла Палестина була злучена в одну цілість, над якою панував Ірод Великий. За його пановання родив ся Христос. Ірод Великий був добре познакомлений з жидівскими сьвятими книгами пророків, які предсказували про прихід Месії, який мав відновити жидівску державу після думки народа та жидівских патріотів, які лише мріли про відновлено жидівской самостійної держави. Ірод Великий сподівав ся колинебудь, що Жиди а такия Месією зробляють велике повстане, побють Римлян а може і підневолять їх під свій скиптр. Тому, коли мудрці зі сходу прийшли і питались у Ірода де народив ся цар жидівский, бо ми його звізду бачили, Ірод дуже стрівожився о свою, гідність королївску. На приказ Ірода жидівскі книжники віднайшли в пророцтвах де Христос має народитись і в котрім часї. Ірод стрівожений що його суперник зася де на його престолї, постановив позбути ся його в початку, тому зве лїв всїх хлопців нижше двох лїт в околиці Вифлеему вирізати, сподіючись, що межи тими хлопятками буде тоже і новонароджений цар жидівский. Римляни, довідавшись що наробив Ірод вирізуючи всїх хлопят, злякали про него таку приповідку: лутше було в тім часї Іродовому пацюкови чим його синкови; бо після його приказу і його синок, який не мав повних двох лїт. був убитий, а пацюк зовсім спокійно лежав в стайни. План Ірода Великого знищити Ісуса в дитинстві не удав ся тому, що провидїне Боже велїло Йосифу опікунови Ісуса. переселитись в Єгипет. щоб оминути смерть хлопятка Ісуса.

В коротцім часї по рождествї Ісуса, Ірод Великий умер а його царством поділили ся два сини: Архілай став вже лише намісником над Самарією і Ідумеєю, а Ірод Антіпас став намісником над Юдеєю. Архілай був дуже жорстоким чоловіком і його Римляни прогнали але провінций не прилучили до Ірода Антіпаса а поставили окремого намісника на місце Архілая, а був ним Понтійский Пилат, який мешкав в Цезарії. Оба намісники в великі жидівскі сьвята приїздили до Єрусалиму, куда сходило ся звичайно на той час богато Жидів. Понтійский Пилат і Ірод Антіпас жили між собою в дуже великій незгоді тому, що один другого старав ся висадити з занятого становища і самому стати намісником над другою частию. ,,Сталиж собі другами Пилят та Ірод того дня; жили бо перше, ворогуючи між собою.'' Лука 23:12.

Самоуправа жидівска була так обмежена, що без дозволу римского намісника невільно було Жидам нич робити; навіть архиерей мусїв мати потверджено від намісника і се без грошій не дїставалось, хто більше заплатив той був архиереем (подібно і в нинїшних часах вибирають папу, де лише гроші грають ролю.) Хто більше грошій дав намісникови, той був архиереем, тому то так часто змінялись архиереї. В тім часї було дві найбогатші жидівскі родини, які купували собі гідність архиерейску, а були се Анна і Каяфа. В часї, коли Христос був розпятий, архиереем був Каяфа.

Жиди ніяк не годні були погодитись з Думою, що они, яко нарід вибраний Богом-Єговою, мали бути під римским пановањем і ду же часто зривались до повстання а перші до сего були Галилейці, нарід дуже палкий. За намісника Понтійского Пилята Жиди тоже зробили були повстане а причиною було се, що Пилат казав ви вісити на жидівскій церкві римского орла. Хотяй Пилат здусив повстане то Жиди удались зі скаргою на него до римского цісаря, який звелїв Пилатови, щоби до справ жидівскої діри зовсім не мішав ся, бо в противнім раї буде покараний. Від сего часу відносини між намісником а Жидами дуже погіршились.

Весь нарід жидівский нетерпеливо очікував Месії, який мав по мочи Жидам вирватись з під римскої корониги. Хотяй Жиди в тім часї були содїлені на богато сект, всеж таки патріотизм лучив їх разом і кожда секта представляла собі Месію після своєї науки, з такими прикметами, яких їм було треба. Учені представляли собі, що Месія буде мудрійший як Соломон, що підносе так високо, що Жиди стануть яюсь академію наук цілого сьвіта. Фарисеї та Садукеї представляли собі Месію славним войовником, що не тільки вижене Римлян з жидівского краю але і підневолить їх і Жиди муть панувати над цілим сьвітом як їм сподобаесь.

Однак тиха та смирна вдача Ісуса Назарея, що голосив слово великої, безсмертної любови ближнього, що уважав земске житє мало важним супроти житя вічного, ніяк не могла заімпонувати Жидам. Жидівска верховодяча шляхта з початку не звертала уваги на такого Месію, до она бачили, що се не той, кого они сподівались, що Христос певно не возьме меча і не буде воювати за жидівску самостійність.

Слава Христових чудес та науки лунала по цілій палестині, особливо в Галилеї. Коло сего бідного учителя з Назарету почали збиратись товпи бідного, нещасного народа, бо лише в їх серцях могли знайти відгомін великі слова учителя з Назарету: ,,Прийдїть до мене всї знеможені і обтяжені, а я успокою Вас.'' Мат. 11:28

Сила Христа та Його безсмертні слова горнули до Него чим раз то більші товпи народа, хотяй Христос не належав до жадної тодішної жидівскої секти. Верховодяча верства жидівского народа сказала, що так дальше бути не може, бо нарід признасть Христа яко правдивого Месію та покине думку збройного повстаня, якого они найбільше сподівали ся від Месії. Жидівска шляхта бачила, що під впливом такого Месії нарід погодить ся з таким станом політичним який е а тоді нема що й думати про самостійність жидівского королївства.

Жидівскі патріоти постановили за всяку ціну позбути ся Христа. З початку они прискаржували Ісуса перед народом, що він не шанує суботи, бо Його ученики рвали в суботу колосє і їли а Він в суботу уздоровляв недужих і т. п. На такі закиди Христос так відповідав їм, що нарід всегда ставав по Його сторонї. Коли сї махінації жидівским патріотам не удались, тоді они звернули свою справу на поле спеціально політичне, підсуваючи питане, чи годить ся давати податок цісареви. Они сподівались, що коли Христос стане по їх сторонї, то тимсамим буде проти римского уряду, а за се чекала Його лише кара смерти; коли ж Христос стане по сторонї уряду, зн. що провидїне Боже велїло Йосифу опікунови Ісуса. переселитись в Єгипет. щоб оминути смерть хлопятка Ісуса.

Самоуправа жидівска була так обмежена, що без дозволу римского намісника невільно було Жидам нич робити; навіть архиерей мусїв мати потверджено від намісника і се без грошій не дїставалось, хто більше заплатив той був архиереем (подібно і в нинїшних часах вибирають папу, де лише гроші грають ролю.) Хто більше грошій дав намісникови, той був архиереем, тому то так часто змінялись архиереї. В тім часї було дві найбогатші жидівскі родини, які купували собі гідність архиерейску, а були се Анна і

Плян, як знищити Христа був такий: Христос має прийти на празник Пасхи до Єрусалиму і тут Його мали арештувати, хотяй бояли ся, щоби й тут палкі Галилейці не зробили бучі, хотяй зарядити арештоване потайком. На провінції боялись Христа арештувати тому, що біда, поневолена князя народа могла була стати по сторонї Христа.

(Докінчене буде в слідуючім числ.)

ОПОВІДАНЯ.

Страшна Історія.

(Продовженє.)

А тепер, мої панови, "сказав єпископ звернувши ся до комісії," позвав я вже запитував сестру Марію взглядом тої справи, коли я лише про ню довідав ся, я прошу щоби ви самі тепер ставляли ей питаня, щоби освітлити ту страшну подію.

Після нарали поміж членами комісії порішено, щоби поступити після предложеня єпископ і председатель комісії звернувши ся до сестри Марії, сказав;

„Сестро Маріе, чи ви єсьте членом кармелітского монастыря на кравінскім передмістю, недалеко ботанічного огороду?"

„Так, пане, я єсьм."

„Як довго ви там єсьте?"

„Близько трийцять літ, пане, я там перебуваю."

„Чи знаєте ви там сестру монахиню, котра називала ся Варвара Убрик?"

„Так пане."

„Чи була она там, коли ви вступили до монастыря?"

„О, ні, пане. Она вступила до монастыря довго після мене. Зі прийнято у монахині 1846 року."

„Чи пригадуєте ви собі, як вона поводила ся і якого була успособленя в тім часі?"

„Так пане. Она була, если так можна сказати, найлагіднійша і найсолодша молода жінка, яку я коли небудь знав. З природи она була весела, однак постоянно старала ся те побороти."

„Отже я думаю, що ей характер і успособленє були в наслідок того дуже змінчині, одного разу она певно була жива і весела, а вітак задумчива і меланхолійна?"

„О, ні, пане, зовсім ні. Хотяй она була весела і жива, она ніколи не була задумчива і меланхолійна. Ми всі любили сестру Варвару за ей милий і побожний характер."

„Чи коли она показувала склонність до непослуху і чи коли она не повинувала ся законам і розказам монастыря?"

Ніколи пане. Ні одна з нас не була така скора до послушеньства і ні одна з нас не виконувала так радо повелінь монастыря як сестра Варвара."

„Чому отже она так часто була карана через монахиню настоятельку?"

Сестра Марія, коли поставлено ей се питаня, кинула зором через галю на єпископа неначе би ожидала що він на се скаже.

„Донько," сказав він, „ти відповідай на всі питаня по правді і без ваганя."

Зохочена в сей спосіб, сестра Мария зачала говорити:

„Я не знаю, пане. З разу вам всім дивним видавало ся, бо ми всі завважили, що мати Юзефа карала сестру Варвару за наймен шу дурничку, або радше за найменший від неї незалежний випадок або пригоду."

„Чи сестра Варвара колинебудь в такім випадку зражувала нагальне успособленє?"

„Ні, пане. Раз або два рази она видавала ся більше сумна, неначе би ей боліло се, що так строго і несправедливо з нею обходить ся. Однак ніколи, ані словом ані поглядом не показувала она опору, ані гніву, ані невдоволеня; а мимо всі уважали ей за ясний примір христинської покори і підданя ся."

„То она не показувала жадних познак божевілля в тім часі?"

„Ні, пане: ані тогді, ані в жаднім иншім часі, як далеко сягає моє знанє."

„Чи ви пригадуєте собі той час, коли сестра Варвара зістала вкинена до підземної вязниці, з котрої що йно тепер зістала увільнена?"

„Так пане; се стало ся, я є певна того, якось в 1848 р.

„Хто се кинув ей до вязниці?"

„Ніхто в монастири не бачив як се стало ся, пане, але день або два після сего випадку, коли я завважила що десь нема сестри Варвари, я спитала настоятельку Юзефу де она є і чи не є вона хора?"

„Чи ви мали яку причину, що питали ся о Варвару?"

„Так, пане."

„Якаж була та причина?"

„Вачите пане, дві ночи перед тим, дві з нас, котрих комнати були близько комнати Варвари, почули крик і зойк Варвари, як бо на виговорювала їми священника Каленьского, і казала йому винести ся з відтам і не мучати ей більше."

„О котрій годині було се?"

„Я можу сказати напевно, що се було десь коло першої години по півночи."

„Чи не була се незвичайна година щоби отець Каленьскі в такім часі находив ся в комнаті Варвари?"

„Так пане. Дяше нагла і небезпечна слабість монахині могла оправдати присутність сповідника в ей комнаті в так пізну годину; хиба, має ся розуміти, если сповідник іде до комнати монахині в товаристві монахині настоятельки."

„Чи не було там настоятельки в тій хвилі про котру згадуєте".

„Ні пане."

„Ви ви се знаєте?"

„Во в кілька хвиль після того як я почула зойк сестри Варвари, мати Юзефа перейшла побіч мою комнату з великим поспіхом, і-дучи в напрямі до комнати сестри Варвари."

„Як отже ви знаєте, що она не вертала з келії сестри Варвари але що йшла до ней?"

„В моїх дверях була шпара, і коли я лежала на ліжку, блеск від лямпи нічної настоятельки Юзефи продирав ся до середини в такім напрямі, що я по тім легко могла відріжнити чи она входить чи виходить."

„Ваші двері були замкнені?"

„Так пане."

„Чи ви встали і відчинили їх?"

„Так, пане, я відчинила двері, бо зойки зі середини сусідної комнати так мене закепокоїли, я стала така нервова, що я незнала що я чиню. Я дрожала на цілім тілі."

„То ви бачили особу котра несла нічну ліхтарню?"

„Так, пане, я слідила блеск сьвітла на стіні доки не перейшов цілу комнату і я знала напевно, що хто небудь ніс лямпу, пе рейшов попри мої двері. Тогді я скоро зірвала ся на ноги і приступивши до дверей, відчинила їх легко і обережно висунула голову поза двері, щоби довідати ся, хто то перейшов, і я побачила, що се була мати Юзефа."

„Чи ви є певні що она ішла до комнати сестри Варвари, чи ви певні сего?"

„Так пане, я є того зовсім певна, бо я бачила як вона там вхо дила."

„Чи був хто з нею, як вона переходила попри ваші двері?"

„Ні, пане, нікого не було з нею. она була сама."

„Чи чули ви який несупокій, коли она увійшла до келії сестри Варвари?"

„Ні, пане, я не чула жадного несупокою."

— Чи ви дальше слідили що там діе ся? —

— Так, пане, і я не зачинила дверей, доки не побачила як священник Каленьскі виходив з келії. Скоро він з відтам вийшов я скоро подала ся в зад і зачинила двері. Але я чула як він переходив попри мої двері. —

— Чи мати Юзефа еще довго була в келії сестри Варвари, коли сповідник Каленьскі вийшов? —

— Ні, пане. В кілька хвиль по нім вийшла мати Юзефа і пі шла за ним до гори коритарем. —

— Чи і тогді мала она засьвічену ліхтарню? —

— Так, пане. —

— Чи на другий день не питав ся хто, що то зайшло минувшої ночи? —

— Так пане. На другий день пополудни сестра Агата сдита ла ся мене, чи не запримітила я щось дивного минувшої ночи. Я сказала що так, і оповіла ей всю що я знала про ту справу. Сестра Люция також чула зойки. Лиш трох нас знало про се, але що ми бояли ся щоби мати Юзефа і сповідник Каленьскі не метнли ся на нас за се, ми прирекли собі ніколи не згадувати про се що ми чули. —

— Що сказала понахична настоятелька коли ви спитали ей чи сестра Варвара є хора? —

— Она сказала, що сестра Варвара збожеволіла, і що она му сіла приликати священника Каленьского аби він помір ей заязати Варвару так щоби она не могла нікому нічого злого зробити. Ми справді знали своє про цілу ту справу, але ми не сьміли навіть ду мати про се, а не то щоби ми говорили про се. —

— Чи ви коли спостерегли що в поводженю ся священника Каленьского супроти сестри Варвари? —

— Час від часу ми спостерегли що він кидав якісь дивні погляди на сестру Варвару і з того ми вносили, що він дуже много про ню думав. Однак ніколи перед тим ми нічого злого про се не ду мали аж до тої ночи про котру я сказала. —

(Дальше буде)

НОВИНКИ.

Опороженє Варшави відбувало ся вже через два тиждні перед її упад ком.

ВАРШАВА, 2 серпня. — При каз до опороженя Варшави видав ли російські власти вже 18. липня.

Дня 24. липня заставлено дія льність вищого суду. В приказ заявили власти, що всі коні, вози самоходи і т. п., які з днем 18. липня не опустять Варшави, де рейдуть на власність російської армії.

Університет перенесено з Вар шави до Москви.

Рівночасно військові власти видав ли приказ, що мужеське населе не від 18 до 60 літ має зголосити ся у військових бюрах і бути го тове до вимаршу.

Число цивільного населеня яке опустило Варшаву, оцінюють на 150.000 до 350.000 людий.

ПЕТРОГРАД, 3. серпня. — 300.000 армія під командою Галь віца розпочала сильний наступ в полудневім напрямі, щоби перетяти залізничий шлях, який веде з Варшави до Петрограду. Здобувши місто Вишків над Бугом, німецькі війска посувають ся в на прямі міста Тлуща, через котре переходить залізничий шлях Вар шава-Петроград.

Армія Гальвіца є заосмотрена у велике число тяжкої і легкої ар тилерії та скріплена новими вій сками, які правдоподібно прибу ли зі західного терену війни. Є се наглядним, що Гальвіц дістав приказ з цілою силою вдарити, здовж боевої лінії на північ від Варшави і без дальшого опізнення здобути Варшаву.

ВІДЕНЬ, 4. серпня. — Ни ні оголошено урядово отсі вісти в поля війни:

„Коло Домажова, напротив ус тя ріки Радомки союзні війска віднесли нові успіхи.

„На захід від Івангорода ав стрійські полки взяли приступом вісім становищ Москалів. Най більше відзначив ся 50-тий полк піхоти, який сам здобув чотири російські становища. Ми полони ли 15 російських офіцирів і понад 2.300 салдатів. Крім того здобу ли ми 32 гармат, між тими 21 та жких, 11 машинових кріси та не лікі скількости ріжних военних матеріялів".

ПЕТРОГРАД, 5, вересня. — Вчера оголошено урядово отсю вість:

„В околиці Івангорода росій ські війска уступили на східний берег Вісли. Всі мости, які ве дуть через Вислу, висаджено у воздух."

БЕРЛІН, (через Лондон), 5. серпня. — Німецький головний штаб оголосив нині пополудни от сі вісти:

„Варшава впала. Німець кі війска війшли до міста."

Варшава, столиця варшавської губерній, столиця колишнього Поль ського Королівства, опинила ся о остаточно в руках німецьких війск.

Варшава належить з огляду на число населеня, промислу і тор говлі до найбільших міс східної Европи. Перед вибухом війни ли вільне населене Варшави числи ло понад 800.000 людий. У Вар шаві сходить ся шість головних залізничих шляхів: з Києва, Віль ни, Берліна, Гданська, Петрогра ду і Москви.

Варшава є положена в середи ні области, на якій находять ся великі копальні угля і заліза. Вар шава була для Росії тим, чим е Пітсбург для Злучених Держав. Вона була осередком промислу великого рода, а передівсім зелі за, сталі, машин, виробів шкіри, тютюну, цукру і пр. пр. Варша ва була також головним осеред ком торговлі збіжем, вовною і пря дивом на цілу західну Росію.

Варшава, положена на лівім березі Вісли, належить до най кращих міст в Европі. У Вар шаві є чимало будинків і памятни ків з давних часів, зберіганих від кількох століть. Варшава була головним центром не лише поль ської науки і штуки, але в загалі цілого духового і економічного життя польського нарда.

Москалі утікають з Варшави на схід.

БЕРЛІН, 5. серпня. — Росій ська залога опустила місто, ста вляючи лише через короткий час опір. Російські війска перейшли ріку Вислу трома мостами, які ведуть з Варшави до Праги (пе редмістя Варшави на правім бе резі Вісли.)

Перші до міста війшли бавар ські війска під командою принца Леопольда, які вчера пополуд ни і вечером взяли були приступом внутрішні форти варшавсь кої кріпости.

Центр російської армії уступає дальше на схід дорогою, яка веде з Варшави до Ново-Мінска, задержуючи на правім крилі по лучене з війсками, які находять ся в Ново-Георгіївску.

Німецькі війска переслідують утікаючих Москалів. Німцям уда ло ся перетяти їм дорогу і взяти в полон значні відділи.

ВІДЕНЬ, 6. серпня. — Ав стрійське військо уступило на східний берег Вісли. Всі мости, які ве дуть через Вислу, висаджено у воздух.

„Ми заняли Івангород. Наші війска вийшли вчера до кріпостя.

По довгім ряді успіхів союзних війск, почавши від славних боїв над Дунайцем в мая с. р. наші змагання увінчались здобутем Вар шави. Німецькі війска під прово дом князя Леопольда Баварського вимаршували нині до польської столиці."

Між Вислою і Бугом, на полудневий схід від Варшави союз ні армії переслідують дальше во рогів в північним напрямі: Авс тро-угорська кавалерія заняла Устілуг, (на правім березі Бугa на захід від Володимира Волинь ского,) а німецька кавалерія заня ла Володимир Волинський. Впро чім положене незмінене."

ЛОНДОН, 7. серпня. Здобув ши Варшаву і Івангород австрій сько-німецькі армії осягнули куль мінаційну точку своїх успіхів на сході. Німецький цісар відектрйом фально до Варшави і правдоподіб но проголосить автономію Польщі.

Між тим російські армії пробиває ють собі дорогу до серця Росії, відбиваючи завзяті атаки противників і уважаючи, щоби кінці дов гої німецько-австрійської лінії не злучились поза російським фронтом і не відтяли Москалям відво роту.

Положене армії великого князя Н. Николаевича є дуже трудне, тим більше, що по упадку Варша ви Німці зачнуть енергічну офен зиву і переслідованє противників.

Терен, яким Москалі мають у ступати в зад, є мочароватий, не ретятий лише кількома желізнями ми і дуже недогідними дорогами які майже унеможливлюють скорий транспорт армат і военних приладів, а однокою охороною лишають кріпость Бресть Литов ський.

Рівночасно Москалям загрожує з півночи армія Бєлова, а з полудня армія Макензена.

Константинополь, 9 серпня. Неприятелська субмаріна затопи ла наш военний корабель „Кейр-Ел-Дін Барбоса. Сей корабель куплено від Німеччини в 1910 ро ці, був поемности 9.900 тон і кош тував 2 і пів мілїона долярів.

Англійські війска поступили на 1.200 ярдів.

Лондон, 9 серпня. Сер Джан Френч, головний командант анг. війск в Франції, доносить, що коло Гуж, в Белгії, наші війска поступили вперед на 1.200 ярдів. По завзятій борбі не лише відобрали свої стрчені окопи, але здобули і німецкі

Крім сего остріляли німецкий потяг, який їхав з війском і амуніцією. По кількох стрілах на потязі повстав огонь і він вико лів ся.

Старі черевики замість куль.

Лондон, 9 серпня. „Дейлі Мейл" подва, що тисячі скринь, отворених підчас бою, були на ладовані старими черевиками, порожними бляшками від консер ва всякого рода смітєм змішани ним з піском і камінем замість куль.

Розуміеть, що Москалі не мо гли здержати німецкої навали ста рими ходаками. Після „Дейлі Мейл" то сі скрині з такою амуніцією" були вислані з росій ських фабрик амуниції, виповне ні німецкими шпіонами.

ПОЗІР РУСИНИ З ГАЛИЧИНИ.

Хто хоче тепер по випертю Москалів з Галичини висилати листи до своїх Родин, нехай ся зараз до мене звертне.

Канада не перепускає листів до Австрії, для того треба листи до мене надсилати, а я відошлю до Галичини. Австрійска почта з ма лим винятком урядує всюда, для того поручене з зовсім певне. Від повім на листи находить найліс нійше за 8. тиждень. За висилку листів з почтовою пересилкою за слати 75 ст. через Моні Ордер. На кожду висилку поручаю по свідчене. Хтоби хотів Родину по ратувати грішми, най ся зголосит до мене по інформацию. Адресуй те: Бюро інформацийно-висилкове

H. WOLINSKY

313. West, 117. Street.

New York City.

14,000.000 ВТРАТ ДО І ЧЕРВНЯ.

Французке міністерство видало звіт, кілько доси пожерла евро пейска війна.

Держава.	Забитих.	Раненних.	Полонених.	Разом.
Франция	460.000	660.000	180.000 —	1,300.000
Англія	181.090	200.000	90.000 —	470.000
Бельгія	49.000	49.000	15.000 —	113.000
Росія	1.250.000	1,680.000	850.000 —	3,980.000
Німеччина	1,630.000	1,880.000	490.000 —	4,000.000
Австрія	1,610.000	1,865.000	910.000 —	4,385.000
Туреччина	110.000	144.000	95.000 —	349.000
Разом.	5,290.000	6,478.000	2,630.000	14,398.000

Сей звіт французке міністерство війни мало готовий еще 31 мая, але оно не дало до оголошеня боячись злих наслідків.

Фармерский куток.

ЗАГАЛЬНІ УВАГИ ДО СМАЖЕНЯ КОНФІТУР.

До докладного смаження конфітур треба мати мосяжну посудину, в середині не побіловану, бо лише в такій овочі не змінюють питомої своїй краски. Отже найлішне уживати нової мосяжної мідниці, призначеної виключно до смаження конфітур. Чим ширша тим ліпше, бо овочі маючи свобідне місце лішше висихають ся, а кождя ягода ненатиснана верхньою верствою лішше натягає сиропу. Найлішні конфітури, коли їх смажеть ся зараз 1 до 3 фунтів овочів, на три фунти овоча бере ся шість фунтів цукру. Начине, в якім смажеть ся овочі, повинно мати вухо, але найвигіднійше здіймати з огня гаряче начине при помочи грубого полотна двома руками. Всмажені конфітури треба сейчас виляти на салятирку. Можна уживати до смаження рівного цукру лише не т. зв. мучки, бо тоді осідає ся пісок. До черниць можна вживати мучки. Головним услівем щодо роблена сиропу є цвор; порубаний у великі кусні мачаєть в воді стільки, кілько сам в себе натягне води, або на фунт цукру налляти звичайну склянку води. Дуже важним є шумовине, яке робить ся підчас смаження два рази: раз шумує ся сам сироп, доки не зробить ся чистий, а в друго, коли вже вкине ся овочі. Від старанного шумования залежить дуже тревалість конфітури. Сироп можна шумувати великою ложкою до сього призначеною, (шумовинцею), але з овочем треба поступати осторожно, щоби його не попсувати і найлішше збирати шумовине сподом срібної ложки. Ніяких конфітур не вільно підчас смаження мішати ложкою, в тільки вчасти потрясати начинем, щоби рівно варили ся. Чим делікатнійший овоч, тим вільнійшого потребує огню. Взагалі не смажити анї на надто сильнім анї надто слабім огни, найлішше зразу зварити на сильнім а потім досмажити на дуже вільнім. Найгарнійші конфітури, коли не відразу досмажені, але коли на другий день ще раз пересмажити. Конфітури не вільно викладати до слоїків горячими, мусять насамперед цілком перестигнути. Тоді накривають ся слоїк кусенем англійської бібулки а потім обвязуеть ся папером або ще лішше піхуром, який знаменито хоронить перед воздухом.

АГРЕСТ (ВЕПРИНИ.)

Агрест смажить ся тоді, коли ще цілком зелений. Уживать ся гатунку подовгастого, цілком гладкого, волохатий нездалий. Вибравши добре зерята (розтинають ся агрест з боку здовж та видовбуеть ся зерята подвійною шпилькою) уложити агрест у мідяний або пінним (але полівати горшку перекладаючи його вишневим, виняичковим і винограднім листем.) Се налляти добрим спіртом (але такої проби, щоби вже не мав прикрого запаху, звичайно бере ся спірт 12-тої проби) облішти горнець тістом і вставити до печі по хлібі на 12 годин, або під блаху англійської кухні, зараз по виташеню огию. По тім протязі часу вняти його на салятирку, виполокати кількнайпять разів у зимній водї, щоби стратив запах спірту, вибрати на серветку, то в неї всякне ре шта води. Взяти на 1 фунт агресту два фунти цукру, зробити сироп, мяючи цукор у водї. вишумувати, перехолодити і цілком літним налляти агрест. На другий день злять сироп, пересмажити його і троха теплим залять агрест. Так повторяти через чотири дни, наливаючи щидня теплійшим сиропом. Четвертого дня рівом із агрестом засмажити, т. зн. вставити сироп на вільний огонь і як пічне варити ся, вкинути агрест, а коли раз засмажить ся, зараз знять з огию, бо як смажити довше то стверднє. Для смаку посліл нього дня перед смаженим агресту вкинути до сиропу пригорщу свіжого агресту, вибраного лише зі зерят, заварити, потім вибрати його а вкинути приготовлений агрест. По всмаженю виляти на на салятирку, щоби так остиг, бо як ягоди не є одна на другій то добре виповнюють ся сиропом і набирае первісного виглядy.

ЧЕРНИЦІ (АФИНИ.)

На фунт чисто вибраних черниць бере ся фунт цукру і пів склянки води. Зробивши з того густий сироп, вкинути черниці, смажити 15 хвиль зразу на полумінї а відтак на вільнім огни, вишумувати та вняти на салятирку для перехолодженя. Такі конфітири дуже добрі до легумін або до тіст.

ГРУШКИ ЦІЛІ.

Вибравши грушки середної величини, коли вже на достигне ню але ще не цілком достигні, обдирае ся зі шкірки, не відкидаючи хвостиків. Зі середини викроіти зерята з лускою, грушки вкинути до зимної води, а щоби не чорніли всипати ложечку галуну; потім зварити в чистій водї на мягко т. зн. як соломка легко перей де через грушку, вибрати прим. на сито, щоби вода цілком стекла. Зробити легкий сироп, пр. до горшка ще не обібраних грушок, взяти пітора фунта цукру та три склянки води, відшумувати, перехолодити та налляти грушки тим сиропом. На другий день відлявши той сироп, додати пів фунта цукру, перезварити, відшумувати тай повторяти так щодня, заливаючи щолень теплійшим сиропом аж до кипятка. Девятого дня, коли вже сироп перестуджений, зложити до него грушки і заварити раз, перехолодити і складати до слоїків, на другий день пообвязувати добре і переховувати в сухім місцю. Найлішні до сього грушки: бонкрети, богкрестяни, цукрівки, спасівки а також мушкателівки, але не дуже дрібні. Великі грушки треба перекроювати на половину.

ЯБЛОКА.

Вибрати винні яблока, обібрати зі шкірки, очистити зручно зі зерят (коли великі, перекроювати на половини,) зложити до кипячої води і варити під покришкою на вільнім огни, щоби доходили до мягка, вважати, щоби не розварили ся, а були мягкі та цілі. Потім вайняти обережно друшлаковою ложкою на сито і перелять зимною водою. На горнець яблок зробити сиропу з 2 фунти цукру, перехолодити та зілляти, відтак через вісім днів, додавши по чверть фунта цукру, заливати щораз теплійшим сиропом, осьмого дня висадити сироп, вложити до нього яблока, заварити раз, відшумувати, перехолодити тай на другий день сховати.

МАЛИНИ.

Малини до смаження треба вибрати з тих гатунків, які не мають великих зернят, але противно, великі малини утворені з малих зер нят. Перебирати їх тонкою іглою з корінців і хробачків, яких малини мають у середині дуже богато. Уложити на півмисках одну малину побіч другої, щоби ягоди не тиснули ся; так з півмисками винести до пивниці, щоби перевяли, можна їх держати (коли були сьвіжі) 24 до 36 годин у пивниці. Другого дня зважити малини, на 1 фунт малин взяти 2 фунти цукру, зробити сироп як звичайно мачаючи цукор у водї, вишумувати його добре, як буде дуже густий. Тоді на кипячий сироп, не здіймаючи його з огня, кидати малини, заварити так три рази аж перевернуть ся, за кождим разом здіймаючи з огня. Потім смажити все на вільнім огни, потрясаючи зчаста начином, щоби всюди рівно варили ся. Коли на верха покаже ся шумовине, не треба його ложкою збирати як з инших овочів, бо малини такі делікатні, що за найменьшим дотиком поіисували би ся, але шумувать ся так: взяти чистий аркуш звичайної бі були, прикрити ню цілу поверхню смажучих ся малин, полишити так секунду, потім підвести бібулу а вона втягне в себе всьо шумо вине. Повторяти се доки шумовине буде показувати ся. Так смажити належить обережно 15 до 20 хвиль; тоді зернятка випливуть на верх і їх треба вибирати дуже старанно зі сиропу. Потім вилити обережно на салятирку і полишити так через 24 годин. Сироп горя чий завсігди виглядає рідкий; щоби переконати ся чи має досить остудити кілька капель на ножи. На другий день вилляти до слоїків, а укладаючи, ще вибирати ложочкою зернятка зі сиропу, хоч цілком вибрати їх тоді. Тим способом смажені малини будуть мягкі, чорно-ясної краски.

СУНИЦІ.

Вибрати фунт великих, не перестоянних суниць, зробити сироп дуже густий з півтора фунта цукру, хто хоче може взяти і два. Вкинути суниці коло сиропа сильно варить ся і вже дуже густий, за варити три рази на сильнім огни, досмажити на вільнім 20 минут, не довше, з часта потрясаючи начином, щоби всета рівно варили ся. Коли трохи перестигнуть, тоді вілити на салятирку а на другий день до слоїків.

Потрібно мущин і женщин до науки барберского ремесла, якого мож научитись тепер за половину цїни. Платня підчас науки. Роботу опісля запевнено. Приходіть або пишіть до
Moler Barber College, 309 Namayo Ave. Edmonton, Alberta.

DR. A. H. GOODWIN
ДЕНТИСТ
Має свій офіс в Dobbins Block,
НА ВЕГРЕВІЛ.
Виконує всяку лїпшеру роботу входячу в обсяг направи і лїчення зубів.

ГОСПОДАРСТВО.

ЗВОРОТНІ ХОРОБИ У ЗЬВІРЯТ.

Ропа, яка при тім виливае ся, тягне ся і є сірожовтої барви. Берега болїна отворового є якби понадгризані мишами, а при тім якби повідривані. Дно болїна має вигляд молодої солонини. Загально мають форму кратеру, відверьвеної лїйки, так що коли про вадимо дріт в болїк, то він досить далеко попід береги підходить і дае ся так доокола опровадити. Такий вигляд болїків, а при тім на глядне виступлене судини лімфатичних все дае нам майже певність, що се нора. Торговці старають ся затерти характер болїків в сей спосіб, що випалюють в тім місци скіру, витинають кусники скіри, замащують болотом і т. д.

3. ДИХАВИЦЯ. Всї станы-хороблівї, що спричинюють утруд нене віддихане називае закон дихавицею. Найчастїйше причиною дихавиці є розширене легких. З пова хороба є передовсїм побіль шене числа відлихів. І так коли правильно має кінь в супокою 8-14 відлихів на мінуту, то у коня дихавичного, званого у нас також підпаленим, є їх до 30 в спокою. Другою признакою сеї хороби є се, що віднх загально форсовнійше відбуває ся. Праця мязів, які беруть участь при звичайних рухах відлиховнх не вистарчае при глубоких, напружених відлихах. Діятого працю так мязів відпи рають мязи черевні і то головно при відлиху. То спричинюе, що на боках черева повстае при видихах позавлоине рівчасте заглуб лене. Говорить ся о таїм відлиху, що кінь „помпуе". При руху дихавичний кінь дуже скоро мучить ся, пріе. Число відлихів і жив чика на мінуту значно побільшае ся. Видимі болони слизні засню ють ся, подібно цілком як при душеню. По руху живчик і відлих дуже поволи вертае ся до правильного числа. Дихавиця лучае ся звичайно у коней старших, хотяй не виключно. Щоби менше ви рівно виступав так званий помпуючий відлих, торговці морять го лодом коня через якийсь час і пускають кров. А коли хочуть коня куплевого віддати, закладають тісні шлеї і дають богато сьвої паші.

Тут належить також так зв. дихавиця свистільна. Ся хороба невнічима полягае на тім, що пів гортанки улягае пораженю. Пораженні мязи заслонюють половину гортанки і воздух мае через то о половину вуше місце входу. При відлиху повстае через то свист. І залежно від степеня пораження виступае свист в гальопі, трапі, при звичайнім ході або і в супокою. Хороба ся виступае лїш у ко ний рас шляхотних. Торговці маскують сю хоробу в той спосіб, що затикають провід носовий в хорім боці. Се має на цілі, щоби половинюю носа доходило менше воздуха, яка така скількість, для якої половина гортанки не е за вужим входом, через що і свисту не буде.

4 МОРОКА, лурійка (коллер) э се проволочна хороба мязку, якої ознакою е загальне притуплене змислів і огзулпне звірати. Появи повстають в наслідок утиску на сіру субстанцію мозку, через нагромаджений плин в бічних коморах мозку. Хорі на сю недугу коні стають загально сонлві, їдять дуже поволи, при тім забувають ся і держать корм цілими годинами в писку. Пючи воду, дуже час то занурюють голову аж повисне нїздрів, а воду жують як би сталий корм. Чуте загально притулене, зменшене, так що до уха дають собі впровадити палець і не відділюють навіть на сильний у тиск на корону копита. Врак при тім у тих звірят і т зв. чута мяй. І так ступаючи підносять ноги за високо. Можна їм надати також рівні неправильні позиції і они їх довго без зміни задержують. Взад не дають ся коні цофати.

Зіниця є пос сильно розширена. По тих ознаках легко хоробу пізнати. Часом лучае ся так зв. шалена форма недуги (ду рійка) і тоді такі коні час від часу дістають нападів вїщености. Торговці, хотячи укрити сю хоробу, наколюють густо корбову копи та і дають на розвільнене. Щоби здова удати сю недугу, дають коням усиляючі ліки.

5. НОРОВИТІСТЬ е се хороба нервова. Полягае она на тім, що кінь без жадної причини стае непослушним, опирае ся при виконуванню праці. Хоробу сю дуже трудно стверднти, бо треба ей відріжнити від зворовлення викликаного лихим обходженям, злою упряжю, непривиканем до нових обставин, нарочним дратованем коня. Торговці маскують рїжними способами норовитість, а ще час тїйше наровом викликують ей. Дотично тої хороби постановляе за кон, що з хвилею, коли стверджено норовитість у коня, уважае ся его за такого, що є на удержаню у нового властителя. А що кошта удержаня можуть бути за великі в відношеню до вартости коня, то прислугуе новому властителеви право продати коня, а продавець мусить на се згодити ся і одержану ціну уважати за зворот коня.

6. ЯСНА СЛІПОТА е се хороба верху зору, котрий тратить спро могу принимати і переносити вражіня сьвітла, в наслідок чого зьвя ря не видить. Ово хорого коня е при тім зовсім чисте, якби без найменших змін. Одинокою видимою ознакою сеї хороби є брак ру ху зіниці і відблисканне на сьвітло. Нефаховець не може сеї хоро би стверднти. Хороба ся буває уявелїжена, тому не належить у живати таких зьвірят до розплоду.

7. МІСЯЧНА СЛІПОТА. При сій хоробі приходять переодичні напади запалення майже всїх частий ока. Напади ті, хоч е шораз слабші, лишають по собі шораз більші сліди і попроваджують до цїликовитого занику ока і утрати зору. (Д. б.)

ОШУКАНИЙ ФАРМЕР.

Один фармер боло Філїпсбурга, Н. Дж. сплїв вдоволений на своїм ґанку, коли нараз перед його хатою станув великий автомобіль і з нього вискіло двох мущин, що стали пильно за чимсь глядіти по земли. Фармер зацїкавлений приступив до них і вони йому на його залит сказали, що загубили перстень вартости 1.000 долярів. Та мимо пильного глядяня; перстеня не могли ніяк найти. Тоді дали йому свою адресу до Бруклина, Н. Дж. і просили, що коли він найде перстень, написати до них про се, а вони в надгороду охотно заплатять йому 1.000 дол. бо се э перстень памятковий. Сказавши се, оба панки відїхали а пан фармер став глядати по земли за перстенем, що аж йому пїт заливав очи. Та перстеня не було. Дорогою надїйшов якийсь волошюга і став допитувати ся за чим фармер так пильно глядае. Той розповів йому про цїлу річ і тоді волошюга став також глядїти перстеня. І на диво він мав ша сте. По короткім часї найшов перстень з великим діямантом. Та тепер фармерови прикро зробило ся, коли нараз побачив що гарна тисячка вникае йому з очий. І порішив „надути" волошюгу. Торг в торг і остаточно згодили ся. Волошюга дав фармерови перстень а за се дістав 100 дол. готовими грішми на руку і вдоволений пішов в свою путь. Фармер втішений, що все таки легким коштом за робив 900 дол., сейчас таки написав до Бруклина на подишену у нього адресу. Та не дістав відповіди Коли і на другий лист не дістав відповіди, удав ся ко Філїпсбурга до золотника і сей по оглянюю перстеня заворкував, що він є варта повних і цїлих три кводри, але не тисячки долярів. тільки одного долява, або инакше 75 центів. І тепер показало ся, що оба панки з автомобілем і волошюга, се була одна спілка ошустів. І вони на сей підступ.натягнули неодного, але кількнайпять фармерів. Деякі давали „відступного" волошюї і по 200 або і по 300 долярів. в той спосіб ся „спілка" зібрала в околиці Філїпсбурга повних три тисячі дол.

Звернїть увагу!
РОДИМЦІ користайте з нагоди, одинокі Українські
ДОСКОНАЛІ КРАВЦІ
Робимо всякого рода убрання для женьщин і мущин нові як також і кожухи. Прасуємо, фарбуємо і направляємо старі убрання з найлучшою старанностию.
За добру роботу ми гварантуємо.
Зайдіть а не пожалуете, бо будете задоволені з нашої роботи.
Головач & Пронюк
Phone 2823. **9606 Jasper Ave. Edmonton.**

Dr S. McGIBBON, покінчивший студії в Лондонї, Англія і на університеті в Відни, Австрія. Акушерство, медицина, хірургія недуги очий. ух. носа і горла. Говорить ся по українськи, польськи, російськи і нїмецьки. **Cor. 1 St. & Athabasca, Ave.**
Телефони: нічний 82144, до офісу 4292.

До Вп. Фармерів в околици
АНДРО.
Вам всїм добре знаний Прокіп Чекалюк отвирае
кузьню на Андро.
В обсяг моєї роботи входить кованє коний, возів, плугів і все го прочого, що в ходить в обсяг ковальської роботи.
Зі своєю потребою зайдіть до мене а будете вдоволені.

Всячина.

ПРО НУТРО ЗЕМЛІ..

Богато а богато літ тому назад, наша земля мала вищий вид, як тепер. Відірвавши ся силою обороту від сонця як огниста, плинна маса, була собі по безмежнім зимнім просторі і з часом почала остигати, а в міру остуджування, її шкаралупа ставала щораз зимнійша, так, що вкінци зробила на стільки, що внутрішне тепло, яке ще там задержали ся, перестало діяти на її поверхню.

Так отже і наш попередний рахунок справдивсь ся цілковито, бо коли 856 і пів географічної милі подлимо через 35 метрів, то дістанемо число, котре нам вказує, кілько степенів горяча має середина землі. А горячо то в середині землі є таке велике, що всякі найтвердші металі як залізо, платина і т. д. не те, що під впливом сього горяча мусілиб стопити ся, але й перемінити ся в газ.

Горячо середини землі старали ся люди доказати на примірах. І так учений геольог, Бішоп, казав віділлати кулю з базальту, яка мала проміру 75 центиметрів. Коли уплинуло 48 годин від часу як кулю вилито, змірив Бішоп тепло кулі в різних віддаленях від ей осередка.

Показало ся, що в осередку кулі є тепло найбільше, а як дальше від осередка, воно мале. Після того приміру можна обчислити і тепло нашої землі і виходить, що вона в середині розпалена маса, а чим дальше від середини — її тепло меншає.

Такий погляд на нутро землі дуже старий. В давних книгах філозофів читаємо про осередний огонь, а також і церковні письмен ники згадували про велике горячо та пекольний полумінь в середи ні землі.

Щож за причина, що нутро землі є горяче?

Одні говорять, що се незастигла ще огниста маса огнистої кулі, якою перше була наша земля. Другі доказують се в иншій спосіб. Нова говорять, що причиною того горяча є тиснева верхніх мас землі, які лежать над її огнистим осередком. Ту гадку поперають приміром, що в нутрі високих гір є далеко тепліше як на поверхні землі. І так в перекопі сімплонського тунелю, що пробивав гору високу на 2.000 метрів, виносить тепло 34 степенів Цельзія, тимчасом коли на поверхні гори показує тепломір 20 степенів Цельзія зимна.

В наслідок того тиснення поверхні землі на середину доходить тепло до великих розмірів. В глубині 100 кільометрів під поверхню землі виносить воно 6.000 степенів Целзія, а в самій середині землі 200 тисяч степенів Цельзія.

З яких частей складаєть ся земля? Чи за твердою шкаралупою землі наступає зараз плинна, огниста лява?

На се питане відповідає учений Гінтнер ось як:

Поверхня землі, себто тверда шкаралупа — є грубою на 100 кільометрів. Під нею лежить тонша о половину верства скал, котра в наслідок тиснення стала мягкою, податною, немов віск. За нею слідує знову верства, але вже на-пів стоплених скал, а далі велике море цілком стопленої землі, в якій лява в наслідок великого тиснення перейшла із стану плинного в стан газовий. Се булиби гадки учених про огнисто-плинне та газове ядро землі.

Инші перечуть тому та доказують, що земля є наскрізь цілка, немов одностайна сталева куля. Свое твердженє поясьнюють ось так: На колишній нашій землі, яка була огнистою кулею, утворила ся груба поволока. Вона грубіла чимраз більше і коли не могла вже держати ся на поверхні землі, впала до її осередка. На її місце вилала з середини землі огниста лява, котра ствердивши до певної міри, знову потонула в нутрі земської кулі, а на її місце знову прийшла инша маса. Таке повторювало ся богато разів і в той спосіб сцілювіла ціла земля.

Инакше доводить цілке ядро землі німецький учений Раер. Він каже, що нутро землі дїлає таке велике тиснене, що всї гази скучуяють ся, переходять в тіла плинні, а ті знову силою тиснення стають цілкими.

Свою думку доказав Раер дуже зручно в такий спосіб: грубу фляшку наповнив парафіною, заткав ей цільно та став огрівати, звичайно топить ся парафіна при 50 степенях Цельзія, але він огрівав її до кількасот степенів. Парафіна не стопилась.

Щож за причина, тому? Коли тіло топить ся, то частини його розходять ся або збільшують свій обем. І ту було би так стало ся, як би парафіна не була у замкненій фляшці. Але що фляшка була замкнена, а парафіна не могла розширяти ся, бо стіни фляшки ставляли опір, повстало таке велике тиснено, що парафіна остала цілкою. Колиж Раер зробив у фляшці отвір, парафіна випливаючи, стопила ся.

Чому се стало ся? Тому, що з хвилею, коли повстав отвір, звільнила ся парафіна від натиску стін фляшки і могла розширяти ся. Так — говорив Раер — і з нашою землею. Поверхня її тис не на її нутро, а коли в землі зробила ся в який небудь спосіб щілина, увільнені цілкі маси видобувають ся як огниста маса в виді вулканів.

НЕВИДИМІ АЕРОПЛЯНИ.

Чого вже властиво тілько ті Німці не мають?.. здасть ся, що такого нема на сьвіті. Тепер наспіла з Амстердаму через Лондон телеграма, що тепер Німці стали будувати невидимі аероплани. Крила аероплану суть зроблені з зовсім прозрачної і елястичної ма терії, яка є дуже тяжко запална. Отсю матерію по двох роках пра ці і проб удало ся винайти німецькому інжінерови Клаберови і він її назвав — целлон —. Його роблять з целюлозьови і оттового квасу і від дуже сильний, і елястичний. Аероплян зроблений з тої матерії вже в висоті 3.000 стіп є зовсім невидимий.

ПРИМХИ КУЛЬ.

Про дивні примхи, які мають часом кулі, розповідає німецький штабовий лікар, др. Бретнер в довшій статі, помішеній в журналї „Ібер Ляид унд Мер.“

Переважно носили в кишени гроші дуже часто причинялись до уратованя життя. І так в золоту монету, яку носив один жовнір в кишени від сподень поцілила карабінова куля. Сила удару вбила кулю глубоко в гріш і зробила в нього правдивий напересток який вбив ся в м'язні ноги аж до самої кости. Колиб не сей гріш то куля булаб певно розторощила кість. Инший знову жовнір мав на груди схованих три срібні таляри. І в них поцілила куля, те не тілько що їх не перебила, але сама спащила ся на блишку, на якій дуже гарно відбила ся вся напись, що находила ся на грошах.

Дуже богато було таких випадків, де годинник врятував життє. Під Аррасом один лежачий на земли жовнір зістав поцілений кулею і був певний, що зістав ранений в груди. Тимчасом куля задержала ся в сильно погнутім годиннику. В иших знова випадках такі твердї предмети, які поцілить куля причиняють ся до побільшення ран. І так одному підофіцерови поцілила куля загнала цілий револьвер в удо, який він носив в кишени від сподень і се стала до причиною його смерти. Дивний случай зарядив раз, що німець як куля поцілила в англійський магазинок з патронами в хвилю, ко ли його ладовано до карабіна і про била дві кулї у нім на кріз. На остатку оповідає автор про таку цікаву подію: „Житє одного жовніра зістало уратоване через малесеньке звірятко, яке звичайно стрічає ся усюди з погордою, і в якім відкрито небезпечного розносителя плямистого тифу: звичайну вош. Підчас одного приступу німецький гренадіер Ф. на раз почув під колїном неприятне до скотане. І він скоро схилив ся, щоби усунути незвану перешкоду його военної зїдбности. Та в ту саму мить ядучий зуб ним жовнір впав мертвий поцілений у голову кулею. Тепер труп ратівника жи тя жовніра переховано на памятку в родиннім альбомі.

ЧИ АМЕРИКА ПОМАГАЄ СОЮЗНИКАМ.

Американське міністерство війни збиває твердженє, що союзники ведуть війду тільки завдяки амуніції з Злучених Держав. До тепер американські фабрики були в можности доставити тільки один процент всьої вистріляної на европейськім континенті амуніції. І се ще так буде пару літ, заки промисл фабричний в тім напрямі не зорганізує ся. „Колиб ми мали вести війну на континенті з якоюсь европейською державою, то ми вже давно зістали побиті з браку амуніції. Усї фабрики амуніції, які стоять під контролею нашого правительства, суть в можности, працюючи по 24 годни на добу, денно продукувати 1 мілїон патронів. В складах є тепер зложених 242 мілїонів магазинків з патронами. Коли Німеччина почала теперішню війну, то в ній було по 5 карабінів на жовніра, разом отже 25 мілїонів карабінів. Для кождого карабіна було на склад ді по 2.000 магазинків патронів, отже разом 50 мілярдів патронів. Німецькі фабрики день і віч сей припас держать мимо війни на однаковій висоті. Найвисша продукція патронів в усїх фабриках приватних в Злучених Державах нині, по всїх уліпшених і побільшених тих фабрик, може виносити найвисше 4 мілїони магазинків на день. Иншими словами, колиб Злучені Держави зістали вмішані в війну таку, як тепер лютує в Европі, то могліб для себе продукувати тілько малесеньку часть усеї потрібної амуніції.“

ЛИСТ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

Лешнів, 8 червня 1915.

Дорогий мій мужу.

Лист від тебе я одержала, за який сердечно дякую. Коло нас тепер дуже прикро, бо Москалї, які вертають ся, робять великі пакости і шкоди. Ми чуємо в день і в ночи великі гримоти канон, що аж стіни облітають. Тепер точить ся війна коло Камінки і йде до нас чим раз ближше.

Москалї, які цофають ся, забирають все зі собою що лише дасть ся взяти. По селах позабирали з дзвінниць дзвони і все те везуть через наше село. Гонять цілі отари худоби і коней а навіть везуть фірами дріб. Також беруть в полон всюди молодих і старих від 18—52 роки і тих вивозять до Росиї. Цілими днями то фіри їдуть гостинцем з раненими і зі всяким добром. Люди дуже боять ся Москалїв і що мають закопують ночами в землю. Я мала трохи жита, муки, солонини і те все закопала в землю. Але ті Москалї і з землї забирають коли знайдуть. Мені Москалї еще перед тим взяли корову і не заплатили, я мала троха гроша і купила другу для дітий, бо діти без молока не можуть бути і тепер і єю ва беруть і я не знаю, що маю зробити, чи зарізати і сховати то готово тепер зогнити, колиж не заріжу то Москаль забере. Але нехай лїсь Божа воля, може я ей переховаю до в лісі.

В нас засїви дуже мізерні бо дуже велика посуха. Вираболї мороз викосив а хоть дещо може і поправилобись то Москалї витовчуть.

Ой Боже, Боже чого на сьвіті таке діа.

Дорогий мужу, я не думаю чи ми більше побачим ся. Прости мені, коли я Тобі сказала яке прикре слово і була добра для Тебе в серцю. Прошай мені все, бо більше не побачим ся, се може буде послїдний листок до Тебе від твоєї жени і твоїх діточок. Не забудь про наші діти коли они лишуть ся при житю.

Здоровлю всїх і поздоровляю Тебе і прошу Бога, щоб допоміг мені перебути се пекло і еще з Тобою колись побачити ся.

Будь здоров може Бог милостивий поможе нам еще побачитись.

Твоя жена

Настя Гура.

ГОЛОСИ В УКРАЇНСЬКИХ ОКРУГАХ.

(Докінчене зі сторони 2-гої.)

Бушленде	9	10	4
Мосіджора	12	40	—
Разом	1084.	656.	31.

Вермілїон округ дав 428 голосів більшости проти бар.

3.) ВІКТОРІЯ ОКРУГ.

	Проти бар.	За барами.	Відкинено.
Йорквіл	36	19	2
Форт Саскечеван А	45	43	7
Форт Саскечеван Б	42	59	3
Плейсент Вю	19	15	1
Болтон	9	23	—
Джозефбург	19	31	4
Петриджа Гіле	47	10	—
Гуд Гоп	27	2	—
Меисвілл	9	31	2
Брудергайм	59	89	2
Лідун	54	61	2
Лайместон	36	1	2
Леконт	100	41	—
Львів	18	19	—
Восток	20	119	—
Завале	15	27	—
Папела	10	34	—
Андро	13	83	3
Сиятин	8	31	1
Буковина	13	36	1
Кісело	8	16	—
Разом	607.	790.	34.

Вікторія округ дав 183 голосів більшости за барами.

4.) ВІТФОРД ОКРУГ.

	Проти бар.	За барами.	Відкинено.
Смоки Лейк	23	46	3
Пакан	39	33	—
Едванд	22	31	—
Вастейо	13	40	2
Айрондел	18	9	1
Ерл	9	9	—
Стрий	26	19	2
Бовілла	24	39	2
Шіндро	29	74	—
Вітфорд	8	23	—
Воян	18	34	—
Ілюк	7	31	—
Дуверней	8	39	—
Шепенец	13	26	—
Гарвей Гілл	22	8	—
Сода Лейк	16	16	2
Спрінг Крік	23	10	—
Варвік	25	7	3
Ту Гіле	20	17	—
Ланук	25	15	2
Дарг	7	26	—
Дежарлейс	9	31	3
Іспас	11	16	—
Разом	415.	602.	22.

Вітфорд округ дав 187 голосів більшости за барами.

Разом в сих округах було відданих 6135 голосів.

Проти бар 3.270 за барами 2.735. Відкинено 130 голосів.

Проти бар було 535 голосів більшости!

G. E. BUCHANAN

Адвокат, соліцитор, публичний нотар.

Канцелярия в **Mundare, Alta.**

EUGENE GUERTIN

Зінгера машини до шитя як то же рікні фармерскі знаряди а

J. Deere Plow Co.

St. Paul Des Metis, Alberta.

Dr. J. BOULANGER

КІНЧИВ СТУДІЇ В ПАРИЖУ І ЛОНДОНІ.

Спеціяліст в венеричних слабостях.

Офіс і мешкане під числом **125 JASPER AVE. E.**

(коло YALE HOTEL.)

КІЛЬКА ПРИЧИН

Чому Ви повинні побирати свій

Гардвар

товар від нашої фірми:

НАШІ ЦІНИ УМІРКОВАНІ, НАШ ТОВАР ЧИСТИЙ

і штор найлучший в Альберті.

Чесна обслуга.

Ми маємо на складі упряж.

Також ім де купите, загляньте до нашого складу і переглянте наш товар.

GURNEY & ST. GERMAIN

VEGREVILLE, ALBERTA.

Лист з поля війни.

Галичина, 30 мая 1915.

Перебувши осінь і зиму в околицях славного Ужка, в кінцем марта с. р. я попав у північну частину Буковини. З такої зміни декотрі вояки були дуже раді (між ними і я), бо се їх сторони, де вросли або жили довше. Приємно було надобути ся раз із гір, як з вогкої і студеної пивниці, в теплійші сторони, де вже снігу не бу ло і весна починала свою чудову роботу. З того часу я волочив ся по рівних буковинських селах між Дністром і Прутом, а також в сумежних повітах Гадячини, у Городенщині, Снятинщині, в Коломийщині і Косівщині — і про ті сторони хочу тепер написати дещо, очевидно самі такі річи, про котрі вільно писати.

Коли говорити про Буковину між Дністром і Прутом, треба памятати, що там до 9 мая с. р., і коли тоді там було досить зле, то тепер певно погіршило ся. Складає ся так, що на кожду частину нашого краю приходить черга терпіти втрати і муки і що ще не пропало, се пропаде. Очевидно, одна околиця тратить більше, друга меньше але загалом у сім воєнним кидрилю то наперед то в пять, то сюди то туди, мало котра околиця лишає ся ненарушеною. Так до перших днів мая у північній Буковині і в суслідстві я не зазнав такої руїни, яку бачив у горах по той і сей бік Ужка. Одно те, що се заможнійші люди і добра земля, друге те, що тут в осени і в зимі мало було Росіян. Сю частину краю вони зразу досить легко здобули і тільки перейшли, а по тяжкій невдачі під Кирлибабою уже такий майже перелетіли з поворотом аж за Дністер. Не мали коли погосподарити по своїому і голодна річ, не мали причини до пімсти, бо не зле їм ту вело ся як до провеєни. Рабували переважно панські і державні маєтки, декотрі дворя і коршми попалили; у селян же брали звичайно поживу для себе і коней або купували за підгрмо худобу. Не одна господиня нарікала переліпною, що шапкарі (себто козаки в кучмах, якісь Туркмени) позабирали їй кури, але сю втрату можна ще перебороти — і люди самі були раді, що на тім „тяжеть ся.“

Коли ми сюди прийшли, люди мали що їсти, білий хліб не був новинною, сім яець продавали за 20 сотиків. Все було дешеве. У такім тяжкім часі вони зовсім не злогадали ся так як на Угорщині, заправити більшу пшу і продавали все як у звичайний час. Але в слід за військом постягали ся наші мевідступні перепродавці — і ціни на все зараз невичайно підвисшили ся, так як би на нас хотіли собі відбити всі втрати, які мали від Росіян. Вийшли на яву різні поховані засоби і товари, навіть горівка — і пішов торг як у добрий ярмарок. В Коломиї, Чернівцях і менших міточках зовсім гарно заробляли купці від війська, правили за все пшу, як за рідну маму.

Селяни приймали наше військо з великою радостію, а ще як могли розмовити ся, то тішили ся як діти. В одним селі (я назвав би його, але тепер там Росіяни, то лишше мовчати) дівчник вийшов проти дивізіонера з хлібом і сіллю, а селянки, підчас спочинку прибрали всіх їздців і коні квітками і стяжками, мов на весіле. Крім того, що мали доброго в хаті, повиносили їсти і пити, хоч військо має і своєго подостатком. Я сам бачив се а подібне бувало в рівних селах. За те і жовнірм, коли була тільки свобідна днина, помагали селянам в полі і зорали богато огородів і нив військовим кіньми. Се були такі образки, що їх забути годі. Там дальше чути армати — се одні вояки відбивають від ворога край, а тут бливше при тренах, за горою, за лугом ходить жовнір за плугом і закидує рови та ями, де ґранати жали і де люди вмирали. Такі контрасти бувають на війні, що зворушують до глубини душі... Дещо лишило ся в сих сторонах незгоже і незасіяне, але загалом не богато і колиб не посуха, що дуже пошкодила, жнива не були би лихі.

У Тишківих я бачив подію, що свідчила дуже чуло про сердешне відношене ваших селян до свого війська. Привезли з побоевища убитого підпоручника кавалерії, Рудольфа Гохенега, братанича славного віденського хірурґа. В осени, на відпустці, оженив ся і на шиї носив медальон з портретом своєї подруги. Погиб за нашу землю коло Куниссвець над Дністром і в Тишківих був час поховати його по людськи; куля прошила його наскрізь вище серця — сорочка і блюза то були одна калюжа крови. Треба було бачити, як наші селянки вмивали його скровавлене тіло, як плаками, мов за рідним, як убирали його у мережану сорочку а нині плели вінки... Сеж був для них чужий чоловік — і стільки сердечности ви явили для него, що ґладачеви також на плач збиралo ся. Мав похорон з парадою, мов свій знатний громадянин. Добрий наш нарід, в душі має богато своєї рідної культури і хоч сей і той не вміє читати, ано чоловік він більше варт від неодного письменного і вченого. Війна дала на се тисячі доказів.

Я розмовляв з селянами і селянками з Крепатика і Дзвинячки під Залішиками. На сі два села були наші армати цілих сім тижнів. Вули там і наші мовіри, в котрих ядра, коли падуть роб лять таке внажіне, якби поїзд зелїниці падав з неба і розбивав ся на кусні. Очевидно а тих сіл мало яка хата лишила ся. Просто зрозуміти не можна, як селяни сиділи там і декотрі витримали до кінця на місци, як коти, що й пожарища не покидають; а ті, що повтікали, з такою фільософічною байдужностю говорили про свої втрати, що їм можна було завидувати їх рівновагу духа.

Тепер, коли горить боротьба на сім кусинку краю, житеві від носини з дня на день стають тяжші. Гроші є, бо наше військо дає тисячам заробляти при дорогах і окопах (по 2 до 3 к. денно) і добре платять за поживу, — але рівночасно росте й дорожня і, що найгірше, недостача пожива. Се видко вже в селах від Коломиї до Косова, де ширить ся тиф з голоду і богато людий вимирає; дальше в горах певно е ще гірше. Людям треба же помогти, а тут военне діло спиняе поміч — колиб хоч не довго!

О. М.

West Butte, Montana, U. S.

Хвальна Редакціе:

Читаючи газети канадийскі і зі Злучених Держав, я переконав ся, що ані одна з усіх не має тої вартости і моральности як газета „Канадиець“. Кождий чоловік се признасть если уважно перечитає, то переконаеть ся що много а много може научитись.

Отож прошу ласкаво впислайте мені вашу газету „Канадиець“ і заразом посилаю передплату 1 дол. Може бути що до Злуче них Держав більше коштує, то прошу повідомити мене а я вишлю більше. Рівнож прошу повідомити мене чи маете руско-англійский малий тлумак, такий, в котрім містять ся листи то я сейчас вишлю належитість.

З поважанем

Лукаш Заиков.

Від Редакції: Л. Заиков, Монтана. Предплату одержали. Дякуемо. Тлумаків не маемо.

ПАМЯТАЙТЕ, що одинока ілюстрована часопись в Альберті „КАНАДИЭЦЬ“ коштуэ на рік лише 1. дол. або 50 цт. на півроку.

Адреса: THE CANADIAN
10336 - 96 ST. Edmonton, Alberta.

Dr. W.F. MONKMAN
ДЕНТИСТ
Офіс в Clements Lmtd. Store
Телеф. 83. VEGREVILLE, Alta.

ЕДГАР Д. КРОМП
АДВОКАТ І ПУБЛИЧНИЙ НОТАР.
Полагоджуэ скоро всі справи. Повичає гроші на фарми. Асекурує, купуе і продаэ фарми.
Канцелярия в Lamont, Alta.

ALEXANDER WILSON
Адвокат, прокуратор і пуб. нотар.
Пленіпотент The Merchants Bank of Canada.
P. O. Box 96. Vegreville, Alta.
Число телефону 42.

Dr. B. R. MOONEY
Лікар і хірург
Число телефону 74.
Fort Saskatchewan, Alberta.

Dr. JOS. L. HAMMOND
Лічимо всї хороби.
Говоримо по українськи.
Телефон 51.
Leduc, Alberta.

W. M. CHARTRES
Barrister, Solicitor & Notary Public.
Полагоджуэ всї правні справи.
Leduc, Alberta.

РУСКА БУЧЕРНЯ І ГРОСЕРНЯ

Зайдіть, а все там дістанете тано і добре, як: Овочі свіже мясо, вудженину і старокрваві ковбаси з чісником.

S. NYCHKA. 10315 -- 96 ST. EDMONTON. ALTA

„Канадиець“
Релігійно-моральний
ДВОТИЖДНЕВНИК.
Передплата на рік лише $1.

Канадиець
THE CANADIAN

„THE CANADIAN“
10336 -- 96 ST.
Edmonton, -- Alberta.

Advertising rates furnished on application.
All kinds of job printing done.

РІК IV. Ч. 17. EDMONTON, 1. OF SEPTEMBER 1915. Numbered & Registered IV. No. 17.

Твердині Ковно, Ново-Георгієвск і Брест Литовске впали.

БРЕСТЬ-ЛИТОВСКЕ УХОДИЛО ЗА НАЙСИЛЬНІШУ ТВЕРДИНЮ НЕ ЛИШЕ В РОСІЇ АЛЕ І В ЦІЛІЙ ЕВРОПІ.

На сербській граници почалась борба наново.

ЛОНДОН, 16. серпня. — Англійські офіцери, які повернули з поля битви, і посли англійського парламенту ведуть тепер широку агітацию за введеним закона про примус військової служби.

„Ми потребуемо примусової військової служби для цілого народа, бо лише в сей спосіб удасть ся усунути великі трудности, які ми стрічаемо при вербованю жовнірів і робітників та при виробі оружія і амуниції“ — „Ми потребуемо сего закона, щоби додати відваги нашим жовнірам, які стоять тепер в огни і кладуть своє жи тє в оборонї інтересів вітчини. Тимчасом инші сидять безпечно дома і в глухі на всї заливи вітчини“.

ЛОНДОН, 17. серпня. — Міністерство маринарки оголосило нині урядово, що німецька підводна лодка затопила на Егейськім морі транспортовий корабель „Рова Едвард“. Враз з кораблем згинуло понад 1.000 жовнірів. Корабель числив понад 11.000 тон і від транеопорт війска до Дарданелів.

На покладі корабля находило ся 32 офіцирів. 1.350 жовнірів і около 220 людий корабельної залоги. Всего около 602 людий удало ся виратувати.

Корабель вістав затоплений через німецку субмаріну.

ВЕРЛІН, 18 серпня. — „Кріпость Ковно над рікою Німеном враз зі всіми своїми фортами находить ся вже від вчера в ночи в руках Німців. притім здобуто більше ніж 400 гармат і величезну скількість военних матеріялів, яких наразі навіт в приближенно не дасть ся оцінити.

„Кріпость взяли наші війска приступом помимо дуже сильного опору зі сторони Москалів.“

Російська кріпость Ковно є рів ночасно столицею губерніі той-ж назви. В часі мира числило Ковно около 75.000 мешканців. Ковенську губернію замешкують Литвини.

ПЕТРОГРАД, 20 серпня. — Німецькі літаки без перестанку кружляють над Вильною і Белостоком.

ПАРИЖ, 21. серпня. Французьке міністерство війни видало слідуючий комунікат:

„В ночі на берегах Ойзи вела ся звичайна артилерійна борба. В Аргонах в околиці Vienne de Chateau прийшло до мінових опе-

СЕГОРІЧНІ ЖНИВА В АЛЬБЕРТІ В ПОВНІМ РОЗГАРІ.

рацій, а в околиці St. Hubert до борби при помочи ручних ґранатів.

На верху Лінґе Німці понесли великі страти. В шанцих, які ми здобули, знайшли ми цілі копиці трупів“.

ВЕРЛІН, 21. серпня. — Нині урядово ту оголошено:

„Кріпость Ново Георгієвск, посіяна московська оборонна точка в Польщі віставе по взяттій оборонї здобута. 20.000 жовнірів і 700 армат і велику скількість военних матеріялів. Цілий гарнізон складав ся з 6-ох генералів і 85.000 жовнірів.

Цісар Вільгельм відхав до Ново Георгієвска, щоби особисто зложити подяку вітчини побідникови генералови Безелярови і його військам.

Російські власти видали приказ оба міста як найскорше опорожнити. Приказ сповняють мешканці в великим поспіхом. Перед двісти ходить о перевезенє машин і фабричних уладжень. Весь металь, також і всї дзвони, приказали власти зібрати і вивезти в глиб Росії.

Велике число мешканців опустило добровільно місто, удаючи ся до міст, положених дальше на схід.

Італійці багнетами здобувають австрійські шанці і беруть 581 бранців.

РИМ 20. серпня. Італійский генеральний штаб видав слідуючий комунікат:

В околиці Тольміно ми розвинули енергічну офензиву проти Австрійців. Ми здобули 581 бранців і 4 кулемети. Наші війска перейшли Изонцо і здобули Плаву. Ворог потерпів дуже великі страти. Ми взяли в полон 7. офіцирів і 574 жовнірів і здобули 4 машинові карабіни і велику скількість амуниції“.

ВЕРЛІН, 26 серпня. Австрійсько-німецькі війска здобули сильну твердиню Береете-Литовське, при чім взято в наші руки велику скількість канон і военного матеріялу.

КАНАДА.
Едмонтон.

— Довг міста виносить 24.685.169 доларів.

За 5. день виставки в місті Ед. прийшло доходу 5.497 дол.

До міста приїхало 8 інвалідів 101 регименту. Сей регемент перший вихав був до війни.

Регістраційний офіс для чужинців вже замкнено. Число зарегістрованих виносить 3.700 з того є 2.963 Австрияків, 727 Німців і 20 Турків.

За 5 день виставки стрітка ря в Едмонтоні перевели се го року 200.986 осіб. Вторік підчас виста ви за 5 день перевели 280.180 осіб.

За 5 день сегорічної виста ви зібрала стрітка ря 9.854.08 цт. вторік 13.574.08 цт. Сего року стрітка ря мала видатку 9.949.92 цт. вторік 13.689.93 ц. Сегорічні й недобір за час виставки виносить 95.74 цт. вторік 165.85 цт.

Канадийці купили більше як 2.000 машинових крісів до війни.

ОТТАВА. Домінияльне правительство думае внести білю до парляменту, після якого око моглоб продовжати свое уряданє еще кілька літ. Наколи на сей білю не зголосить лібера ли, то парлямент буде сейчас розвязаний і виборн відбудуться еще сеї осени.

Королівска комісія видала свій звіт про слідство, яке вела в справі будови Манітобского парляменту, де сказано, що Манітоба була обрабована бувшим правительством на 701.093 дол.

Кремарівські „Новини“ упокоїлись, машини забрала компанія, а менаджери задумують тепер вибратись з Едмонтону на Мондер і перебрати в свое виховане новозаложений мондерский „Поступ“. Чи і „Поступ“ думають они так запровадстать як і „Новини“? Здасть.